

Amsterdam, 1 december 2014

Beste studenten, collega's,

Ik heb even tijd genomen om te antwoorden op jullie open brief, aangezien ik eigenlijk had gehoopt een delegatie van jullie te ontvangen na het protest afgelopen donderdag. Intussen is daar een afspraak voor gemaakt, maar ik schrijf jullie toch ook ter voorbereiding.

Jullie laten weten bezorgd en sceptisch te zijn over 'wat het College van Bestuur met de geesteswetenschappen wil doen'. Die bezorgdheid is de afgelopen twee weken luid en duidelijk overgekomen – vanuit de Doelenzaal, vanuit de OMHP en vanaf het Spui. Laat mij in elk geval schrijven dat wij dat horen, daar niet doof voor zijn, dat niet uit de weg gaan. En dat ik, hoewel jullie dat misschien als obligaatsbetitelen, ook begrijp waar de zorg vandaan komt. Met name jullie gevoel 'overvallen' te zijn en onduidelijkheid over cijfers zijn ons – bestuur en faculteit –aan te rekenen. We hebben gekozen om zorgen en onzekerheid te delen met de decanen in de kaderbrief voordat de cijfers definitief waren. Dat heeft bijgedragen aan de onrust. Dat betreurt ik, dat had achteraf gezien beter moeten, maar is een beetje gekoppeld aan onze koers naar meer transparantie. De definitieve begroting komt spoedig.

Dan de inhoud. In jullie eerste paragraaf waarschuwen jullie niet naar buiten te treden met 'holle frasen over de noodzaak van reorganiseren in snel veranderende tijden' danwel met 'abstracte beloftes over discussies die op inhoudelijke gronden gevoerd zullen worden'. Het is wel wat lastig reageren als oprechte antwoorden bij voorbaat weggezet worden als holle frasen, zeker als in beide toch echt veel waarheid verscholen ligt.

In de afgelopen dagen heb ik veel misverstanden voorbij horen komen. Er bestaat geenszins de intentie het aanbod te verschrompelen, maar juist een poging een breed aanbod te behouden en verankeren. Het heeft niet te maken met vastgoedspeculatie, UvA-holding, oid. Het is geen specifiek aan de geesteswetenschappen oplegde bezuinigingsmaatregel, het is de uitkomst van ons huidige allocatiemodel en die vereist een reactie op een dreigend en aanzienlijk tekort bij de faculteit. Er moet dus wel iets gebeuren. Ook dat is een misverstand dat ik wel hoorde – dat er geen urgentie zou bestaan.

Maar het allergrootste misverstand is volgens mij nog wel dat wij hierin tegenover elkaar staan. Hoewel die suggestie veel is gewekt – ik kom daar zo op terug – is dat echt niet zo. Wij hebben een gemeenschappelijk belang, wij zijn het eens over het doel, wij willen allemaal een duurzame en succesvolle Faculteit der Geesteswetenschappen als een van de vitale onderdelen van de UvA behouden. Er is niemand – niet bij jullie, niet bij de faculteit, niet bij het College van Bestuur – die dat belang niet erkent en ondersteunt. Niet alleen vanuit historisch oogpunt, of vanuit maatschappelijk-cultureel belang, maar ook gewoon omdat het verstandig is voor de UvA als geheel.

Er moet mij daarbij, wel iets van het hart. De suggestie die de afgelopen twee weken werd gewekt dat wij de geesteswetenschappen 'kapot willen bezuinigen' en dat er sprake zou zijn van een '#fgwslachting' vind ik eerder bijdragen aan polarisatie dan aan een oplossing. De roep betrokken te worden bij het proces is terecht, maar meepraten gaat niet als je tegenover elkaar staat.

Als wij erkennen dat wij een gemeenschappelijk doel hebben, zijn wij er dan direct uit? Nee, ik zie ook wel dat wij nog stevig van mening kunnen verschillen in *de manier waarop* wij dat doel bereiken.

Dat brengt mij bij jullie eisen. Een herziening van het programma aanbod is door de faculteit besloten en willen wij als College van Bestuur niet van tafel vegen. Jullie oplossing, meer geld naar de FGw, zou direct ten koste gaan van de overige faculteiten – en binnen het huidige verdeelmodel is de FGw al iets beter af dan landelijk. Ik denk dat wij ons gezamenlijk moeten inzetten om de bekostiging van onderwijs-intensieve faculteiten te versterken, want dat deze al jaren onder druk staat is volstrekt helder.

Dit laatste lezen jullie wellicht als een eenvoudige (maar niet onterechte) verwijzing naar Den Haag, dus laat ik er nog iets aan toevoegen. Wat ik, tussen de regels weliswaar, lees is dat jullie vooral willen dat er geen onherroepelijke schade aan de faculteit wordt toegebracht door overhaaste beslissingen. En die mening deel ik. Juist daarom heeft het College van Bestuur aan de faculteit gevraagd om een plan te maken dat hervormingen behelst, en geen snelle bezuinigingen. Een essentieel verschil.

Ten aanzien van jullie tweede eis: volgens mij is dit inmiddels geregeld – er komen werkgroepen, er staat een grote dag gepland waar velen binnen de faculteit bij betrokken zijn (van studenten tot docenten, van ondersteunend personeel en medezeggenschap tot bestuur). Ik neem aan dat jullie daar ook bij zijn.

Ik hoop dat jullie daaraan gehoor kunnen geven, en die boodschap (of deze open brief) ook via Facebook willen verspreiden.

Met vriendelijke groet,

dr. Louise J. Gunning-Schepers
Voorzitter College van Bestuur UvA - HvA